

Een cirkelende buizerd is te herkennen aan de lange en brede vleugels en aan de relatief korte, breed gespreide staart. Mannetjes en vrouwtjes zijn alleen naast elkaar, bijvoorbeeld wanneer ze samen rondcirkelen te onderscheiden, waarbij het vrouwtje in de regel iets groter is dan het mannetje. Wat voedsel betreft is de buizerd een flexibele vogel en een opportunist; hij eet wat voorhanden is. Veldmuizen, mollen of konijnen vormen vaak het hoofdvoedsel samen met

kikkers en kleine vogels. Een buizerd kan als het nodig is snel overschakelen op een ander voedingspatroon: ook dieren als eekhoorns, hazelwormen, waterhoentjes, insecten, verschillende amfibieën of vissen zijn dan niet veilig. Ook eet hij wel aas, meestal verkeersslachtoffers. Als hij een prooi ziet vanaf zijn uitkijkpost laat de buizerd zich er als een baksteen op vallen.

Het kleverig koraalzwammetje is een schimmel en groeit op sterk vermolmde stronken en stammen van naaldbomen. Hij vertakt als een gewei of koraal. De kleur is opvallend oranjegeel. Bij het opdrogen wordt het vruchtlichaam hoornachtig en donkerder oranje van kleur. Hij is niet giftig, maar ook niet eetbaar, vanwege de rubberachtige structuur.

Roodbruine slanke amaniet is niet giftig en is eetbaar maar niet erg smakelijk. Als men hem rauw eet kan men ook maagklachten hebben. Deze paddenstoel groeit voornamelijk rond de berk.

De moerasspirea is een rechtop groeiende plant die tot 2 meter kan worden. Aan de oevers van de Warche komt hij zeer regelmatig voor. De moerasspirea groeit vooral op vochtige plaatsen, zoals in nat grasland, bossen, slootkanten en rietvelden. De plant heeft een sterke amandelgeur. De bloemen bloeien van juni tot september.

Zaterdag 31 juli 2021

- Wandeling : Luswandeling rond de Wirtzbach
- Gebied : Bütgenbach
- Afstand : 4 km
- Stijgen : 100 m
- Dalen : 100 m
- Duur : 1 uur

We doen vandaag nog een tweede wandeling in de vallei van de Wirtzbach. Wirtzfeld is een klein dorpje op het Ardense hoogplateau, bewaterd door drie beekjes. De eerste twee, de Hinterbach en de Wirtzbach, monden uit in de Holzwarche bij de uitgang van het dorp,

voordat de laatste enkele kilometers oostelijker in het meer van Bütgenbach uitmondt. De meeste huizen van het dorp staan op de rechteroever van de Holzwarche en zijn gelegen op de twee heuvels met uitzicht op de Hinterbach en de Wirtzbach.

Enkele weken terug werd deze streek zwaar getroffen door noodweer. Aan de oevers van de Wirtzbach kan je nog goed zien dat de rivier buiten zijn oevers is getreden.

Deze wandeling komt ook even tot aan het meer van Bütgenbach.

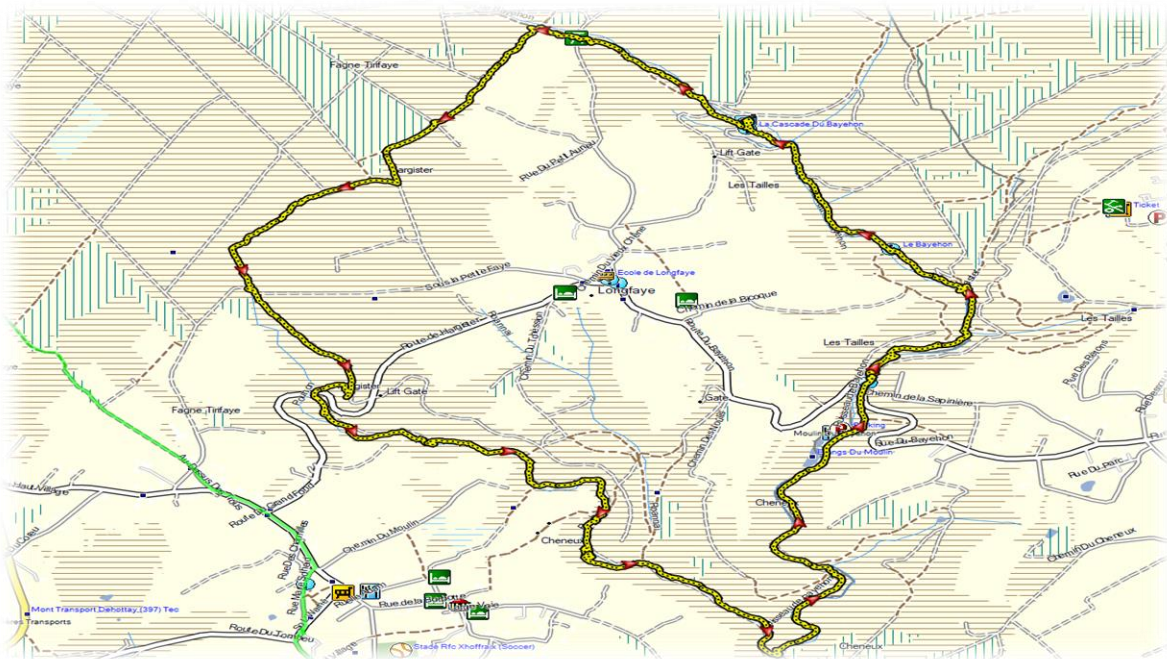

De kerk van Wirtzfeld is uit de 16de eeuw en is uitgevoerd in breuksteen. In 1601 werd het kerkje gerestaureerd. Zeer merkwaardig zijn de grafkruisen uit de 18de eeuw die ingemetseld zijn in de muur. De kerk wordt omgeven door een kerkhof.

Zondag 1 augustus 2021

- Wandeling : Luswandeling in de vallei van de Bayehon
- Gebied : Malmedy
- Afstand : 11 km
- Stijgen : 300 m
- Dalen : 300 m
- Duur : 4 uur

Vanuit het dorp bereiken we de smalle vallei via een steil pad. We stappen over een houten brug en we wandelen langs de Bayehon, die al aan onze voeten bruist. Onderweg veranderen de stenen in wortels en in grote plassen modder.

We komen regelmatig het wilgenroosje tegen. De Nederlandse naam is afgeleid van de gelijkenis van de bladeren met die van wilgen. Na een bosbrand is het een van de eerste planten die opkomt. Jonge bladeren en jonge scheuten kunnen als groente of in soep gebruikt

worden. Maak bij gebruik als groente de scheuten klaar als asperges. De bladeren kunnen ook voor het trekken van thee gebruikt worden maar dan moeten de bladeren eerst in de zon drogen.

Je hoeft niet steeds het brugje te gebruiken. Soms kan het ook wat sportiever door van steen naar steen de stappen.

Het pad leidt ons naar een van de mooiste landschappen van de Oostkantons, het landschap dat gevormd wordt door de waterval van Bayehon.

Als we een heuvel beklimmen, horen we het geluid van het water van de beek neerstorten in een groot bassin na een val van negen meter. Vanaf de Oude Eik, die de reizigers al

eeuwenlang begroet, klimmen we verder naar de bronnen van de Bayehon, door dennenbossen en veengronden.

De Bayehon telt slechts één bassin waar men kan in zwemmen of pootje baden. Doordat het maar één bassin telt kan men niet spreken van een bergrivier omdat men dan meerdere bassins moet hebben. België telt dan ook maar één echte bergrivier en dat is de Ninglinspo, welke

eigenlijk ook op het programma stond maar voor onbepaalde tijd niet toegankelijk is door het noodweer van de afgelopen weken.

Het schuim dat we her en der opmerken op de waterlopen in de Hoge Venen is afkomstig van eencellige micro-organismen. Het is onschadelijk en levert tevens het bewijs dat het water zuiver is wat niet wegneemt dat het niet drinkbaar is.

We steken een brug over en lopen naar de "Fagne de Setay", een van de lage moerassen van het hoogplateau. De venen doen denken aan een biotoop in de bergen met de wolfsbosbes, de

steile biesen en de gentiaan: Deze wandeling wordt gekenmerkt door de diversiteit van het landschap op het hoog plateau.

We komen terug op het plateau van de Hoge Venen. Heide kan niet bestaan zonder schapen. Als heide niet wordt begrast, dan zou alles al snel dichtgroeien met grassen, struiken en op

termijn zelfs grote bomen. De heide zou binnen tienallen jaren helemaal verdwijnen... Schapen houden met hun gegraas de heide open. Ze eten gras zoals het pijpenstrootje tussen de heide weg en verorberen malse, jonge boompjes voordat die de kans krijgen te groeien.

Schapen op de heide knabbelen trouwens ook graag aan de heidestruiken zelf maar dat is juist goed. Het stimuleert de groei. Hei en schaap hebben samen dus een goede relatie. Een echte win-win situatie. Een schaap kan een leeftijd van 15 tot 20 jaar halen, maar dit komt in de praktijk zelden voor: meestal worden ze veel eerder geslacht. Op hoge leeftijd verliest een

schaap zijn tanden en kiezen waardoor het niet meer goed kan eten. Die gebruiken ze om gras en kruidachtige planten af te snijden, met een beweging zoals een tondeuse. Het grazen gaat dus heel anders dan bij de koe die het gras met zijn tong lostrekt. Een schaap eet daarom veel korter gras dan een koe, en een boer kan wel eerst koeien in een wei zetten en daarna schapen, maar nooit andersom.

Dit is de rups van de nachtpauwoog. De vrouwtjes hebben een spanwijdte tussen de 48 en 90 millimeter en zijn daarmee vaak groter dan de mannetjes die slechts een spanwijdte van 40 tot 65 millimeter bereiken. Het is een van de grootste vlinders van Midden-Europa. In België vooral waar te nemen op heiden en langs de bosrand op zandgrond. Ze zitten onder andere op berk, zomereik, wilg, ratelpopulier, struikheide, moerasspirea, sledoorn en braam. De rups is

zes centimeter lang, donkergroen met zwarte ringen, in welke fel gele vlekken liggen, waaruit stevige borstelharen steken (vooral op de rug).

Met enkele enthousiastelingen doe ik nog een bijkomende wandeling in de vallei van de Bayehon.

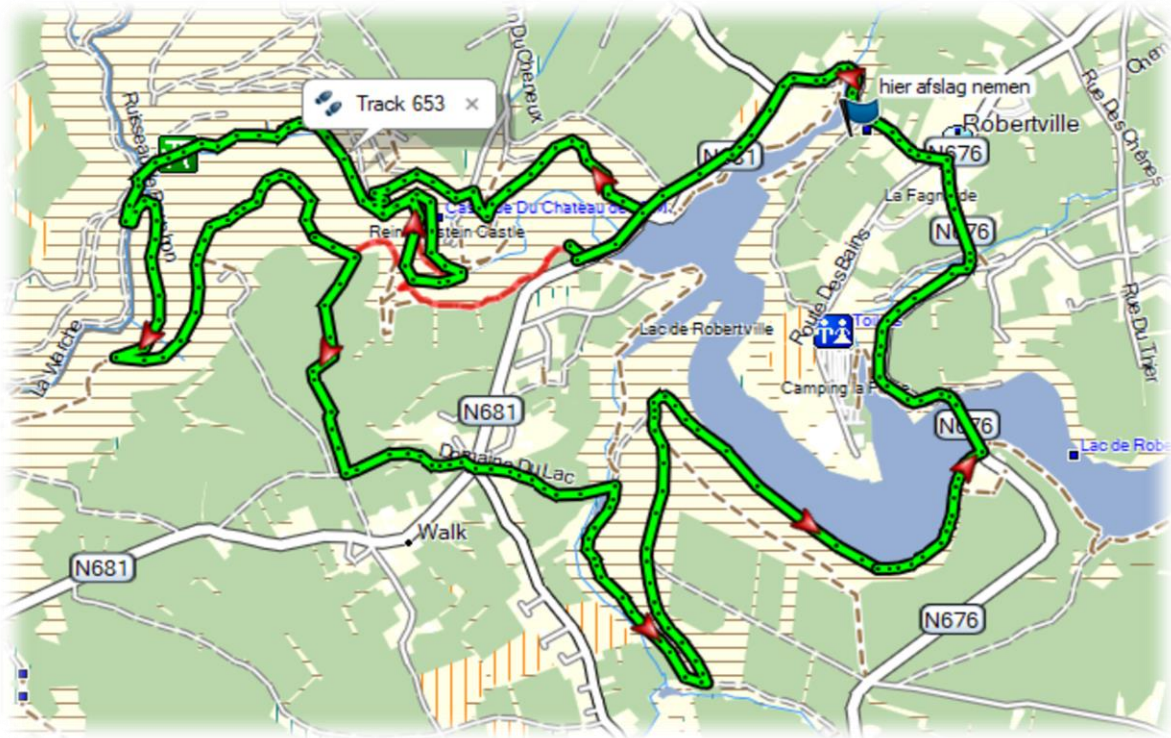
In de buurt staan er drie skiliften die ook in de zomer in werking zijn. Deze liften staan op het grondgebied van Ovivat. Men kan er zich met een Bob Kart of Mountain kart de helling laten optrekken.

We houden het deze keer ook niet droog en het laatste half uurtje krijgen we regen over ons heen.

Maandag 2 augustus 2021

- Wandeling : De neus van Napoleon – kasteel Reinhardstein – stuwdam Robertville
- Gebied : Robertville
- Afstand : 12 km
- Stijgen : 200 m
- Dalen : 200 m
- Duur : 5 uur

Robertville was een van de weinigen die reeds enkele dagen voor het noodweer losbrak het meer gedeeltelijk en geleidelijk liet leeglopen. Vermoedelijk heeft dit in de buurt wateroverlast weten te voorkomen.

Het meer van Robertville heeft een oppervlakte van 62 hectare (of 0,62 km²). De dam werd aangelegd in 1928 en heeft een hoogte van 55 m boven de Warche. Het stuwmeer voorziet Malmédy van drinkwater en is tevens een waterreservoir voor de elektrische centrale in Bévercé.

We wandelen door naaldbossen langs de oevers van het meer. Naaldbossen komen van nature voor in klimaten met koude winters en genoeg neerslag, of in warmere klimaten wanneer de bodem niet voedzaam genoeg is voor loofbos. Naaldbossen komen zowel voor in het

landklimaat, het zeeklimaat als het gebergteklimaat. Hier in de Ardennen komen ze vooral voor op voedselarme zandgronden.

De brug van Haelen werd samen gebouwd met de stuwdam. De brug werd genoemd naar het dorp Haelen bij Diest waar het Belgische leger op 12/08/1914 een Duitse aanval had afgeslagen. In de zomer van 1944 hebben de Duitsers een deel van de brug opgeblazen om de optocht van de geallieerden wat te vertragen. De brug werd echter op korte tijd gerepareerd

zodat enkel lichte voertuigen er over konden. De Duitsers wilden ook de stuwdam opblazen maar dat mislukte.

In het gehuchtje Walk staat er naast de kerk een enorme lindeboom. Een lindeboom kan 800 jaar oud worden en een hoogte bereiken van 30 m. Voordat de raffinage van suiker haar intrede deed, was de linde een belangrijke boom omdat de lindebloei veel honing produceert.